

52-ik szám.

Decz. 24-én 1870.

Megjelenik minden szombatponon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.-decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperalle sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: Naschitz I. hirdetményi irodájában, Pest, aranykőz-utca 5-ik szám a. a hirdetőket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz I. irodájába zmezendők.

XXII. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No de ugyan szerencse am, hogy öreg ur*) jokor begyüte konferenciába. Mar ipen elakartuk kezdenyi miniszteriumnak meg nem szavaznyi hetvenegyedik indemnityt. „Micsinyaltok! kialtota; lesz belüle miniszterium bukta! Bukta pedig cseh Leibspajz, nem magyarnak valo. Ha ez a miniszterium megbukja, mer nem adunk neki indemnityt, felyül kerül baloldal; eczere minden hivatalt baloldaliakal betölttenek, minden edig lerakot vasutat felszednek, mashova leraknak, minden honvidet maskipen öltöztetnek, minden püspök helibe mas kanonokot tesznek, minden törvinsziket mas varosnak adnak, minden subventiot mas ujsagba tömnek, minden adot eczere megtagadnak s aztan kitszer megfizetnek, sugarutbul görbe utat kanyaritnak; muzeumba minket izz beraknak, Kuhnt, Beustot megharagitnak, varmegyit helyrealitnak, Mileticset kiszabaditnak;

ország felfordul, kiegyezizs megcsorbul, egisz vilag rankmordul! Etül csak megijetünk; de mig izz marata köztünk szilső baloldal, ki az altal akarta kimutatnyi 48-as irzelmeit, hogy 48 ora alatt hazautazik. Azokat öregünk megre-capacitalta azon argumentumal, hogy ha indemnityt meg nem szavazunk, teremtuce nem lesz mibül kipviselői honorariumot tovab fizetnyi. Argumentum, melynek egy Madarasz izz megadja magat. De hat hogy izz ne? Ha mink most Deczember 22-kin megtagadunk indemnityt, 23-ikán Andrassy leköszöni, 24-ikin Tisza felhivatik Bicsbe, 25-ikin lemegy Meranba, 26-ikán új miniszteriumot megalakit, 27-ikin vizsagyün Bicsbe, 28-ikan legyün Pestre, 29-ikin megint előterjeszti orszaggyülisnek, hogy mar most ő kiri indemnityt, rendes budgetet csak 24 ora alatt meg nem csinyalhat; akor szintin haz kinyomat előterjesztist, s csak januar 1-jin kezdheti tárgyalashoz, hogy agyon-e indemnityt, vagy nem? Is így kintelenek volnank megadnyi indemnityt „idegen“ miniszteriumnak, mit saját miniszteriumunknak megtagatunk.

*) Hony soit, qui mal y pense! Nem Zsedényit irtem alata, hanem Deakot.

Quod fuit demonstrandum. — Hatarozatba tite-
tet, hogy ezutan miniszterium mindig karacsony
elöt három napal agyon be budgetet, akor aztan
országgyüülis mindig muszaj lesz meganyi in-
demnytit, in secula seculorum amen.

No de szip volt a mit monta „ifju barátom“
Patay Pista discussio alkalmaval. Hogyha mi-
niszterium atmegy baloldalra, ő lesz neki legelső
mameluk. Kikirek asztat magamnak. Hogy
egyik lukat másik lukal be lehet dugnyi, ez
rigi finanziaalis operatio, hanem hogy egyik
mamelukat másik mamelukaval kidugjanak, hoc
non pergit! — Az a hivatal az enyim.

Egyibiranta Berzenczeynek igazza van. Ezek
az ürminyek nagyon grassalnak. Mar kel nekik

megint külön törvinszik Erdilben. Telhetetlenek!
Hiszen van mar nekik miniszterük, van szam-
vevő poharszéki presidendük, van kit osztalyta-
nacsosuk. Hat mit akarnak mig töbet?

De micsoda impracticus ember az a Moricz
Pali, hogy dohanymonopoliumot el akarja tö-
rültetni. Tegyen ugy, a hogy mink töbi okos
emberek. Felveszünk kormánytul előre pinzt
dohanyra. Azutan adunk egy ötvenest financz-
nak, hogy kapadohanyt beirjon prima qualitetnek.
Azutan adunk neki másik ötvenest, hogy ma-
gunknak olyan dohanyt engegyen pipalnyi, a
mi legjobb, s azal quitek vagyunk. Ez dohany-
kirdizsnek praktikuma. Ugy-i maguk izz ugy
tesznek? — No hat ugy van jól. Aszondom.

Tallérossy Z.

Orr vitéz.

— Maródia. —

Borba vész Orr orrvirága.
Vak homály ül bérceen, völgyön.
De ő már illuminálva,
S nem kér kedvet mástul kölesön.

Vak homály ül bérceen, völgyön.
Orr vitéz áll nagy ivásban,
Poharába van mit öntsön:
Szinig bor van egy urnában.

Orr vitéz áll nagy ivásban
Muzeumnak teremében,
Kigyó, béka, papagály van
Körül, praeparálva szépen.

Muzeumnak teremében
Példány ő, s igazgató is.
Orra kanál minden lében,
Tudja ezt jól Rómer Flóris.

Példány ő, s igazgató is,
Kettőért van joga inni.
S iszik, ha két annyi voln' is,
Míg kifogy az urna... így ni. — —

Kettőért van joga inni.
Hanem mármost mit csináljon?
Honnan lehet italt vinni
Ilyen késő idő tájon?

Hanem mármost mit csináljon?

Jött egy mentő gondolatja:
„Van itt sorban egy, — két, — három, —
S több edény is leragasztva.“

Jött egy mentő gondolatja:
„Ezekben ispiritusz van!“
S egymásután bontogatja,
A mig nála tart a szuszban.

„Ezekben ispiritusz van.“
Orr vitéz hajh, mind felhajtá! — S
Hogy fogyás lett szeszben, szuszban,
Kelt az éjben halk sohajtás:

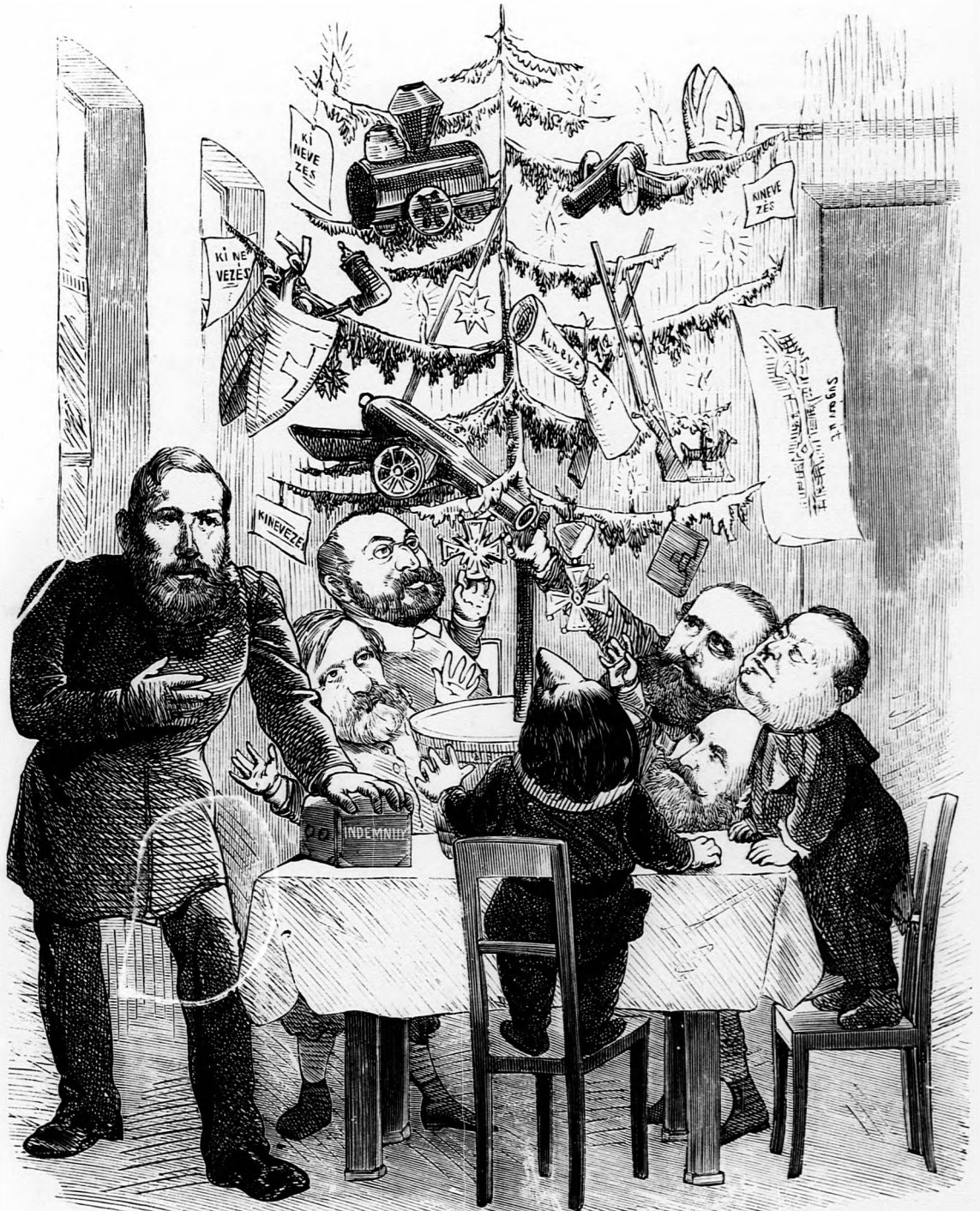
— Orr vitéz hajh, mind felhajtá, s
Megivá a Nilust rólam,
Én, ifju krokodilhajtás,
Miben fogok uszni mostan?

Megivá a Nilust rólam! — —
— Rólam is! így szólt egy másik.
S ki el volt temetve sorban
Borszeszbe, fölkél egy szálíg...

— Rólam is! így szólt egy másik.
Érje átok ő kigyelmét! —
S Orr vitézt benyalva váltig,
Asztal alatt nyulva lelték. — —

Don Pedró Bajuszkádó.

Karácsonyfa.

Kerkapoly. „No gyerekek, itt a karácsonyfa, mindenitek megkapja rajta a kedvenc játék szerét; hanem aztán ti is megadjátok nekem — szokott karácsonyi ajándékkul — az indennyit.“

K a r á c s o n f a .

Beterítve fehér gyolcsal
 A kerek feld lapja.
 Ünnepe van ma mindennek,
 Ki e gömböt lakja.
 Sima állú kis angyalkák
 — Tol'seprő a szárnyuk, —
 Hozzák a zöld karácsonfát
 S a sok drágaságot.
 Mikó, Wenkheim, oszt' Potocki,
 Meg még egy nagy gárda
 Bukott angyal szolgál itt fel.
 No már ez így járja.
 Mert' szén — tudjuk — ily nagy napon
 Igaz nem szolgálhat:
 Különben az öreg páter
 Vet nyakába átkot.

A sok kölyök ordít nyávog,
 Ugy lesi az apját...
 Mert az anya csak mostoha.
 Az magyar... ez osztrák.
 S még be sem lép szegény öreg,
 Mind a nyakán csüng lóg:
 Édes fia, meg a horvát,
 Osz't az oláh, szerb, s tót.
 Beszéljen hát kinek mi kell?
 Mi a szíve vágya?
 S azt majd a karácsonfáról
 A papa levágja....

Csitt én vagyok a legelső!
 — Szerbike kiáltja —
 Be is zuzom — t'om — az orrát,
 Ki előmbe mártja.
 No hát nekem csak egy piczi
 Fényes arany gomb kell,
 Hozzá forrva egy korona,
 S ebben Miletics fej.
 Fejnek test a folytatása,
 Azalatt egy trónus,
 Trónus alatt Duna-Tisza-
 Tája, meg egyéb jus.

No csak fiam lesd a lyukon,
 Figyeld szent ihlettel.
 Addig egy kis cukros füge
 Orrod alá nem kell?
 Majd ha benő fejed lágya,
 S addig meg nem fázol, —
 Kapsz koronát, birodalmat
 S történelmet — — fá b ó l!

Rumunka zúg: Nem kell nekem
 Egyéb egy kis csapnál,
 Ugy a mint van a hordóban,
 S a kecske a min áll;

No meg a föld, melybe lába
 Süpped, szintén elkél.
 Nem érdemel szót sem. Nem nagy,
 Csak ez a rongy Erdély.
 A hordóról végül az az
 Egy legyen kikötve,
 Rajta a czar lába legyen
 Két oldalt keresztbe.

Egyéb bajod nincs? E nem sok,
 Meglesz mind, csak várjad,
 Lesz czar, utki, méz-sör, s madzag,
 Csak győzze az állad.
 S majd ha akkor mindezekre
 Mégis egyre vágyol...
 Kapsz rumuny ezárt, s az orrodra
 Vaskarikát — — fá b ó l!

Dalmátka a kis inséges
 Csak egy kalán sőt vágy.
 Meg a vizet, melyben terem,
 Meg annak a partját.

Ejnye ficzkó! selyem legyen
 Mindenik hajszálad.
 Lehetlen vagy te magadnak, —
 Felkopik az állad.
 No de bizzál lesz még vigság,
 Pedig a javából.
 Flottát, tengert, partot is kapsz
 S kenyeret is — — fá b ó l!

Poszlovanszky püsszög, tüsszög:
 Csak egy krumplit kérek.
 Hiszen tudja ország-világ,
 Hogy én azzal élek.
 De azon a gyökérnek is
 Rajta kell ám lenni,
 S a gyökérnek puha földbe
 Jól belé meredni.
 Osztán enyim legyen minden
 — No mert ez így járja —
 A krumpli is, gyökere is,
 Meg a fölföld tája.

M'óta az első bodzasip
 Megszülte a tótot,
 S abba két más bodza sipot
 Lábszár gyanánt ótott,
 M'óta visel üveges tót
 Kalap alatt kontyot,
 Az egészben ily okosat
 Egyikük se mondott.
 Legyen ez tán Tótia hon,
 Hol e faj csak lából.
 Szolgálja őt a magyar nép
 Krumpli szárral — — fá b ó l!

Édes fiam! te meg hallgass,
 Ki se nyisd a szádat:
 Mindenemet elkérték már
 Testvéreid, — láttad.
 No de ne mondd szegény árva,
 Hogy rád nem gondoltam.
 Nézd azt a szép karácsonfát,
 Az mind tiéd ottan.
 Kapsz egy teljes honvédserget
 Új egyenruhában.
 Ágyút, fegyvert quantum satis
 — — Egy fa skatulyában.

Diót is kapsz, a rany diót,
 Tied egytől végig.
 Mind ép s fris még; csak a mámi
 Kiszedte a bélit.
 Itt a pipa! no nem bánom,
 — Szüz dohányt pipázol.
 Itt a pipa, szára, bojtja...
 — — De mézes kalácsból.
 Mindezekért — tud meg végre —
 Köszönetet várnak.
 Ugorj hamar kéz csókolni
 A kegyes kormányának.

V-s. G-n.

Mindenváró Ádám, a ki mindig csak a tavalyi hírlapokat szokta olvasni.

„Mi a patvar? A magyar királyné Rómába megy a pápát üdvözölvi. Az a pápa még is csak hatalmas ember! Milyen nagy urak tisztelkednek nála! — A francia császárné meg a Szezi kanálist megy megnyitni. De nincs jó dolga, hogy olyan idegen országba fírad, mikor oda haza olyan jól mulathatna most a Tuilériákban! Azt mondják, hogy a württembergi hercegnővel együtt kocsikázna. Szép leereszkedés ez egy császárnétul. Hát mi az a württembergi herceg? — Lónyay már megint indemnityt kér tőlünk! Csak már elpusztulna innen hogy jönne helyébe Kerkapó, a ki nem fog többé indemnityt kérni. — Irtóztatók ezek a háboru hírek; már megint újabb összecsapás volt a morlákokkal! Nem bírunk velük mind armadiástul! S ez a gyáva Europa még sem jön segítségünkre! El nézi; hogy itt bennünket ütnek. Kénytelenek vagyunk szégyenteljes békét kötni. Örülünk, hogy a jó morlákokat ily szép szerével megengesztelhetjük. — A magyar püspökök nem

akarják elismerni a pápa csalhatlanságát. Ez öreg hiba. Nem kellene nekünk Napoleont meg haragitanunk! — Napoleon nem akar szólás-szabadságot engedni a franczia képviselőknek. Ugyan bölcsen teszi. Egyedül ezen az úton biztosíthatja dynastiáját örök időkre. Héj csak okos ember az a Napoleon! — Olliviér lett a miniszter. A franczia lapok azt a viccet csinálták rá, hogy „olliviér“ annyit tesz, mint „olajfa“, és így a világbéke soha jobban biztosítva nem volt, mint most. Igazán bámulatra méltó profétái tehetség! — Albrecht főherceg ő fenégsége egészségi szempontokból Párisba utazott. No, képzelem, jól mulathat ott most ő fenégsége. — Bonaparte Péter herceg úr meglőtt egy franczia ujságíró. Hát volt neki hozzápüstölye. Punktum. A Bonapárték fenye harcias érzelmű emberek. Tudom, ha egyszer háború üt ki, mind ott lesznek a franczia hadsereg élén; — a hol a golyók repkednek, s csak úgy kapkodják el a markukkal.

Mikor az embert saját levében főzik meg.

Magához hivatta kanonok ő nagysága a tisztelendő urat, hogy egy kissé megmosdassa.

— Hát clarissime, helyesebb magatartásra kell önt intenem a családos házakhoz járását illetőleg... A leányos házaknál gyakran megfordul...

— Ne méltóztassék hinni, nagyságos ur, csak beszélnek, amit pedig...

— Amit pedig beszélnek, az igaz szokott lenni, hallja e.

— Lehetetlen, kérem alássan. Szó csak beszéd.

— Ha én mondom! pattog a kanonok. A levél sem zörög, ha a szél nem fujja.

— Ismétlem, hogy lehetetlen a közbeszédnek hinni, mert hiszen azt is palam et publice beszélnek, hogy nagyságod ittmegitt lányosházaknál ablakon való kiugratást szenvedett. Ha tehát a rosz nyelveknek hinni lehet...

Az lett belőle, hogy kanonok ő nagysága soha többé nem hitta magához pironatoriumra a tisztelendő urat.

Párisi vadászkep.

— Nos, kedvesem, mit lőttél a vadászaton.
— Egy lovat!

Törököt fogtam!

Már most melyik a török?

Lügewacker levelei egy berlini lap szerkesztőjéhez.

Herr Redacter!

Őn jól fizet, tehát beállottam lapjához harcztéri tudósítónak. Oly igazságokat fogok írni, hogy maga sem hinné, ha nem tudná, hogy én írom.

Őn csudálkozik, hogy Párist még nem vettük, illetőleg nem vettem be. Mert tudnia kell, hogy az olle Villem amint táborába érkeztemről értesült, rögtön maga elé hivatott, s ismervén Pestről Bécsbe küldött leveleim szép irályát, s tömör, tárgyilagoságukat, engem bizott meg a Berlinbe szánt sürgönyök fogalmazásával. Őn ért tehát, ha azt mondom, hogy Párist én veszem be, mert ha akarom, ma már egész világ olvassa, hogy holnap a francia főváros földta magát. Bombáztatni is több izben elkezdtem már. Ha eddigelé nem romhalmaz a város, annak köszönhetik, hogy Kruppágyunk oly erősen messze hordanak, hogy ha erről állitjuk föl az üteget, a golyó tul rajta furódik a földbe. S így mindég csak saját cernirozó csapatainkat lövöldözzük. Láthatja tehát, hogy épen rendkívül hatalmas gyilkoló szereink miatt kell késnünk.

Bizton reméljük azonban, hogy Páris az éhség miatt nem sokáig huzhatja. Most már odáig vannak, hogy nagy bögrében megfőzik a kis bögrét, azt eszik. Vizük sincs, mert az ebben a jó hidegben megfagy.

Csak boruk. Nekünk van vizünk elég, a Szajna meg a Loire, csak tudnánk átmenni rajtok. A szerencsétlen párisiak közzöl sokan járnak mezitláb — a kezükre. Nekünk csak keztüünk nincsenek — a lábunkra.

Lássa, az még szerencse, hogy a király, hopp! a császár oly hirtelen el nem foglalta Párist. Még ugy járhatott volna ő felsége, mint az a csizmadia, aki váratlanul ternót csinált, s örömeben megütötte a guta.

Valamelyik hóbortos francia kitalálta, hogy az erődökböli kirohanások alkalmával éjjel a legerősebb Drumond féle villany világosságot irányozzák szemünk közzé, ugy hogy ők teljes sötétben maradnak, mi pedig majd megvakulunk az erős fénytől, s bátran kaszabolhatnak bennünket. De ezen a furfangon is kifogtunk. Ugyanis, ujabban minden összeüt közésnél — hátat forditunk nekik, s így a világosság csak a hátunkat verheti.

Éljen a császár! Kérem, küldjön posta fordultával egy bundát.

Versailles, Decz. 20. Friedrich Wilhelm Lückewacker.

U. i. Van der Tann mint hallom derekasan ki porolta Garibaldit. Garibaldi Caprerába ment, hol egy új regényen dolgozik. Kérem a bundát!

Van der Lügewacker.

Sylvester estéjén.

Multadban nincs öröm!

Sylvester estéjén mindenki gondolkozni szokott a multról; legalább azt hiszi mindenki, hogy gondolkozik. Tegyük mi is ugy; a jövő? azzal Magyarországon nem szoktunk gondolni.

Kezdjük elől. Az év elején volt Franciaországban a Traupmann pör végtárgyalása. — Lefejezték a szegényt. Hanem Napoleon pompás szivarokat szí theás csészéje mellett Wilhelmshöhén. Die Kleinen köpft man, die groszen lässt man laufen. A francziák azt reménylik, hogy az utóbbi végleg davon gelaufen.

A népszámlálást is megértük volna — ha néhány megye mai napig is beadta volna a kimutatásokat. — Nevezetes, hogy e „siető“ megyék véletlenül éppen jobboldaliak. Hanem azért mégis hunczut a — baloldali tisztviselő.

Január 10-én nyitották meg a pesti egyetemen a hadi tanfolyamot. Mindedig azonban még nem tudták megtanulni a hallgatók, hogy milyen nadrágot visel a honvéd, mert mire jól megmérték volna azt a nadrágot: akkorra már elszakadt. Hanem a jobboldal türelme, az erősebb fonalból van szövő.

Ugyancsak az év elején voltak a magyarországi földrengések, melyek azonban nem voltak olyan nagyok, hogy megtudták volna ingatni a statusadósságot; csak az Esti Lap sorsát döntötték fel.

A bécsi miniszterium az egész év alatt ingadozott és váltakozott. Rövid életü volt valamennyi, — de hosszú haju.

Lónyay is elment közös miniszternek; a quota arányában most már csak 30 percentje a mienk, — ez a percent is adósság.

A mult évben jelent meg nálunk az éjszakai fény is, miképen az égen, azonkívül a földön. Az égen megjelenéről dr. Berecz, a földön feltüntről pedig dr. Beust tartott praelectiót. Mindakét éjszakai fény piros, az egyik rózsza, — a másik vérpiros; mindakettőnek megjelenéséből háborut jósoltak az emberek, és csakugyan bekövetkezett — a bécsi akadémiai egylet ütközete.

Junius 8-án temettük Batthyányi Lajost. Megható, szép ünnepély lett volna, — de Budáról Henczi szobra nézte.

A delegatiók is neki gyürköztek, hogy majd megmutatják ők a hadügyminiszteriumnak így meg amügy.... hanem aztán egyet aludtak reá, s kitá-lálták, hogy még sem lesz jó ujjat huzni ilyen nagy urral. Maradjon minden ugy, mint régen volt. Maradjon a katona rongyos Skene kegyelméből; az adózók pénze pedig menjen füstbe Kuhn báró gratiájából.

Jó; azt se bánjuk; hanem akkor hozzon az országgyűlés egy törvényt, a melyben kimondja, hogy

ha ellenség jön ide, az köteles legyen katonái ruháját Skene és Harapattnál készíttetni; fegyverkészleteit a tűzbe dobni, munitióját megenni, pénzét pedig Kuhn báróra bízni. Ha ez a törvény meglesz, akkor aztán akár soha többé delegátust se lássunk.

Hát Napoleonnak követője ki lesz?

Már van is: a pápa; mert az ment mindjárt utána.

Beethoven-ünnepélyünk is volt, keverve Bartalus-ünnepélylyel. Ezzel a Bartalussal is úgy vagyunk, hogy mi mindig dicsérjük őt; ő pedig mindig gyaláz minket, hanem egyikünknek sem hisznek.

December 22-re a csillagvizsgálók napsötéte-dést hirdettek; de mi Magyarországon annyira hozzá szoktunk már a sötétedésekhez, hogy decz. 22-dikit senki se vette észre.

Egyébiránt pedig az évnek legfontosabb eseménye volt a francia-porosz háboru, s az, hogy a poroszok civilisatoroknak hirdették magokat. — No ennél nagyobb bolondot nem lehet mondani, s azért be is fejezzük a gondolkozást. — Boldog újévet nem merünk kívánni, mert nem merünk hinni.

A szakál tragoediája.

„Hogy vágott a bajsza“ jó Szűts György uramnak,
Arany-száju János megéneklé aztat!
Im' most a szakálról csiripol ez ének,
Szőr-veszteségéről gyászos leventének!

„Ah Nagysád szava szent, parancsoljon velem.
Hü szolgálként magam lábaihoz vetem.
Jutalmul kapjam csak azt a piczi kezét,
(Meg a nagy hozományt) — melyért szívem remeg!

„Hü lovag“ — szól a hölgy — „nem sokat kívánok: —
Lovag-szörrel tömve szeretnék kis vánkost.
Selyem szősz szakálát vágassa le kérem.
Kincsérő kristkindli lesz a szakál nékem!“

Az első borbélyhoz lovag vadul rohan.
Franc-tireur szalad ugy e jelszóra „roham!“
S a mit hordott elébb: most viszi kezében:
Megnyerte a parthiet, — azon jó reményben.

„Itt a szakál Nagysád,“ — „ah“ mosolyg a lányka:
„Ezerszer szebb kegyed így leborotválva.
Im' fogja tiz forint; ez a szakál ára:
Többet hogy adjanak másszor szakállára!“

R ó m á b ó l .

I. P á p a i á l d á s .

(Postára tétetett Augusztus 1.)

Bismarck grófhoz, ott, a hol.

Dilectissime fili in Christo! Az a semmire kellő parvenu, az a Napoleon oly vakmerő volt, hogy saját bőre fedezésére kivonta zuárvjait örök városomból, s Franciaországba marcholtatta őrízetemből. Már most Victor Manó engem megehet bőröstül, szövöstül. Igaz, én borotválkozni szoktam, tehát csak bőröstül; de ez épen elég az üdvösségre. Azt mondja, ha félek Rómában maradni, teremjek a Bahama szigeteken! De Bahama teremtette, abból semmitem lesz. Azért tehát oh igazhitű lutheranusok kormányzója, beléd vetem bizalmam, s védelmet várom. Siker, és szerencse kísérje fegyvereid a hitetlen francziák ellen! Amen.

Pio Nono.

II. P á p a i á t o k .

(Postára adatott Deczember 1.)

Bismarck grófhoz, ott, a hol.

Infamis nebulo! Hát így jöttél segítségül Victor Manó ellen? Így tartották meg székemet vitéz katonáid nekem? Hogy az ördögök pirogassák tüzes nyárssal az oldalbordáidat! Nem hogy péterfillérrel, de sőt péterfityinggel sem segítettél. Azért, hűtellen miniszter, a te népeddel, csapjon beléd a pápai átok, s minden szerencséd térjen Trochu, és az igazhitű francziákhoz, minthogy tőlök egy picist kaptam karácsoni ajándokul, azonmódon tele péterpiczulákkal. Amen.

scor-Pio Nono.

Ex exemplari originali: D. P. B.

Magyar Kutschke.

Van széles Magyarországon valahol egy még eddig ismeretlen lángész, kit a költészet muzsája fülön csókolt bölcsőjében. Ő is csak született, mint Kutschke, mert a poéták egy latin közmondás szerint „születnek.“ Még talán több humor van benne mint német collegájában. De dícsérik őt e mutatóványok:

Pittypalattys rónaszirten
Vigadó bús patak,
Tudom neked nem ártnak
A zivatar hadak!

Vagy:

Két ujjá van a nadrágnak,
Mondjak őket jobbnak balnak.

Vagy:

Egy fa alatt álok,
Fel s alá járkálok,
S azon veszem észre magam,
Hogy körültem néma zaj van.

Szégyeld magad Sréter Kálmán! Szégyeld magad Szász Károly. „Álmosa!“

Absurdum Juridicum.

— Factum —

Megesett a tiszaladányi pörös végrehajtásnál, melyet a d. gy. i kincstár főügyésze, és egy tiszteletbeli esküdt közvetítettek, hogy egy lónak a felét elárverezték.

Komáromy Ferencz ügyvéd ur azon rébusz megfejtésére szólít fel, miként lehetséges a vevőnek a vett ingóság átvétele az átlag és érték megsértése nélkül, s miként adhatja a fél lovat birtokba a végrehajtó hatalom? — egyszersmind pályadíjul 6 üveg finom tokaji aszut tűz ki a megfejtőnek.

Ez ajánlatra nekünk az a megjegyzésünk van, hogy csak tessék beküldeni az „Üstökös“-nek a 6 üveg tokajit, mert ez a Salamoni problema oly nehéz, hogy csak is 6 üveg tokaji megivása után fejlehető meg — józanul.

Az „Üstökös“ jogtudorai.

— (Miért kívánhatták az arena-utcza lakói, hogy az ő utczájuk ezentul „kardinalis“ utczának kereszteltessék el?) Bizonyosan azért, mert hallották a nép dalban, hogy „söprik a pápai utczát“ s gondolták magukban, hogy ha már a pápa utczáját söprik, akkor majd csak a kardinalis utczáját is elkezdik söpörni.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR

Lakása: Stáció-utcza 80-ik szám alatt.

Pest, 1870.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ I.

hirdetményi irodájában, Pest, aranykő-utcza 5. sz. a.

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Családapáknak, nagyszülőknek, nagybátyáknak, nagynénéknek, fivérek- és nővéreknek, komáknak, s egyáltalában mindenkire s minden emberbarátra egyaránt fontos és érdekes !!!

Általában tudva van, mily gyakorta fordulnak elő a családi életben szerencsétlen viszonyok, melyek következtében pillanatnyi zavarok, a legterheőbb szükségnek, sőt nem ritkán a lételérti gondoknak van az ember kitéve; azonban ezt könnyen lehet mellőzni, ha megtakarított filléreinkét összerakjuk, melyek azután szükség esetében kéznél legyenek; erre pedig a legkedvezőbb alkalom, ha (a kormány által biztosított)

sorsjegyeket és állampapírokat

váárlunk részletfizetésekre **PORGES LAJOS** váltóházában (Pesten Dorottya-utca 12), melyek a vevők biztosítására egy itteni nagy bankintézetben elhelyeztetnek. Ezzel keftős előny van összekötve: egyrészt biztos főkét képeznük, minthogy a teljesített befizetések nem vezetnek kárba, s más részt csak csekély szerencsével egy csapásra 250,000 frtra lehet szert tenni, mi által örök időkre biztosítva van a családok sorsa. Lehet e bárkire nézve ennél jobb karácsonyi és újévi ajándék.

A ki havonkint 5 frtot nélkülözhet, s vegyen magának egy m. k. 100 frtos dijsorsjegyet 23 részletfizetésre 5 frtjával; a vevő a befizetés alatt nyolcz húzásra önállóan játszik s vele 200,000, 150,000 frt és kitebb nyereményeket csinálhat s legrosszabb esetben is a legkisebb nyerőnek 108 frtól — 200 frtig okvetlenül kell húzatnia. A nyereményösszegek a magas m. k. kormány által adólevonás nélkül kifizettetnek. Kormány biztosítéknál bármily privátintézeté sem biztosabb.

Havonkint 7 frttal egy egész 1864-iki sorsjegyet lehet szerezni 21 részletben; ezen sorsjegyeknek évenkint 5 húzásuk van. a főnyeremények: 250,000 200,000 frt stb. a legkisebb nyerő 175 frtól — 200 frt, mely okvetlenül kihuzatik. A nyeremények Osztrák-Magyarország legnagyobb pénzintézete a cs. k. hitelintézet által készpénzben kifizettetnek.

10 frtért havonkint 20 részletben egy eredeti-hitelsorsjegy szerezhető, ezen sorsjeggyel már sok ember szerencsét csinált, mert évenkint 4 húzással 250,000 20,000 stb nyereményei vannak a leghisebb nyerő, melynek húzatnia kell 175—200 frt. A nyeremények Osztrák-Magyarország legnagyobb pénzintézete a cs. k. hitelintézet által készpénzben kifizettetnek.

A részletfizetések tartama alatt előlorduló valamenyi nyerők a részletbirtokos elvitatatlan tulajdonát képezik, és az utolsó részlet befizetése után vagy tetszhes szerint már előbb is az illető eredeti-sorsjegy kiadatik.

Különös bizonyíték a nálam részletekre vett sorsjegyek biztossága és a mellet, hogy ez által tőkére lehet szert tenni, az, hogy én részletleveleimre épp ugy mint eredeti sorsjegyekre előleget adok, s daczára, hogy a részletlevél nálam van letéve, birtokosa a további részletek befizetése mellett, melyeket nyugtatóványozok — minden húzásban résztvesz.

Január 2 án közvetkező húzások történnék:

	IS54-iki sorsjegyek	főnyeremény	140,000 frt.
	Como-jövedékjegyek	” ”	20,000 ”
	Hitelsorsjegyek	” ”	200,000 ”
	Triesti sorsjegyek	” ”	150,000 ”
Január 15.	Salm sorsjegyek	” ”	40,000 ”
” 30.	Clary sorsjegyek	” ”	25,000 ”
			Nyeremények	440,000 frt.

Ezen sorsjegyek, továbbá: gözhajó-sorsjegyek magyar, dijsorsjegyek, 1864-iki sorsjegyek és általában minden létező osztrák-magyar kormány által engedélyezett és biztosított sorsjegyek nálam

t á r s a s á g - c s o p o r t o k

által megszerezhetők melyek 19—20 sorsjegyből állanak 10 évnegyedes részlet befizetése mellett 10 frtjával, mi mellett már az első 10 frtos részlet lefizetése mellett január 2-án, valamint minden következő húzásban résztvehetni. Bélyegilleték egyszer mindenkorra 63 kr. Húzási sorozatok programok, és húzási naptárak 1871-re ingyen.

Vidéki megrendelések utánvét mellett.

PORGES LAJOS váltóháza

Pesten, Dorottya-utca 12. szám.

 Hitel-igérvények január 2. nyeremény 200,000 frt.
3 frt 50 kr. és 50 kr. bélyegért kaphatók.

Minden kétségen kívül való az, hogy

EGY SORSJEGY,

melylyel az ember egy saját mint családja szerencsésjét minden időre megalapítani képes, s a mely sohasem vesztheti el értékét, a legjobb és legelőnyösebb

KARÁCSONYI- ÉS UJÉVI-AJÁNDÉK.

Az ilyen sorsjegyeket, „FORTUNA” szerencse-istennője áldásával, egyes egyedül ajánlja

FISCHER M. L. VÁLTÓHÁZA A „FORTUNÁHOZ”

hatvani-utcza, 16-ik szám,

aholott is havi részletfizetések mellett eladatnak:

Hitel-sorsjegyek évenként négy húzással, melynek legközelebbje 1871. jan. 2-kán; **főnyeremény 200,000 frt.** Husz havi részletfizetéssel 10 forintjával az **első részlet 10 frt 63 kr.**

1864. évi állam-sorsjegyek évenként öt húzással, a legközelebb 1871. márczius 1-én **főnyeremény 200,000 frt.** Husz havi részletfizetéssel 8 irójával, első részlet 8 frt 63 kr.

Pesti sorsjegyek a magyar országgyűlés által szentesítve és a magyar kormány jóttállásával, évenként 4 húzással, a legközelebbi 1871. évi február 15-kén **főnyeremény 200,000 frt. Adólevonás nélkül.** 24 havi részletfizetéssel 5 forintjával. **Első részlet 5 forint 63 kr.**

Rothschild-sorsjegyek 1839. évtől, **főnyeremény 210,000 és 300,000 frt, pengő pénzben.** Ezen sorsjegyek még csak 6 húzásban játszanak, melyekben valamennyi még létező sorsjegyeknek ki kell húzatni ok, melynél fogva minden vevőnek jót állók

egy egész 1839-iki sorsjegynél 300 frt nyereségért a vételáron kívül,

az ötödreszre 60 „ „ „ „

megvásárolható 32 havi részletfizetéssel 25 frtjával az egész jegy, **első részlet 26 frt 25 kr.,**

„ „ „ „ 5 „ az ötöd rész j. **első részlet 5 frt 63 kr.**

➔ Ki az imént megnevezett 4 sorsjegyet egyszerre veszi meg részletfizetés által, ingyen kap ráadásképen. ➔

Tíz „Konkordia”-sorsjegget a nagy ezüst-sorsjátékban, melynek húzása 1871. febr. 28-án leend.

Részletfizetési-iveim a legpompásabban vannak kiállítva, mi által karácsonyi, ujévi, név és születésnapj ajándékoknak igen alkalmasak.

Figyelemre méltó. Mindazon sorsjegyek, melyeket tölem részletfizetések utján vásárolnak, az első részlet befizetése után rögtön az illető vevő teljes tulajdonába mennek át, és minden időben megzemlélhetők, vagy egészen kiválthatók.

Igervények hitel-sorsjegyekre 3 frt 50 kr. és bélyeg 50 kr.

FISCHER M. L.

váltó-háza a „Fortunához”

hatvani utcza 16-ik szám Pesten.

➔ A vidékről történő megbízások utánvétellel foganatosittatnak. ➔

Valamennyi létező sorsjegy kisorsolási naptárát az 1871. évre minden megbízóm ingyen kapja, vidéken még házhoz is küldve.